

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Έν Έλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Έν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ἐδ. Έρμου—264

Δὲν ἐννοῶ, ἔλεγε ποτέ τις τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, πόθεν ἡ δύναμις ἡ συντηροῦσα τὴν δημοκρατίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καθότι ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ταύτῃ οὐχὶ μόνον ὁ ἡμεδαπὸς ἐνήλιξ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλλοδαπὸς ὁ λαλὼν ξένην γλῶσσαν καὶ πρεσβεύων ἀλλότριον θρησκεῦμα, μετὰ πενταετῇ διαμονῇ χαίρει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἐξ οὗ αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι αὗται κατήντησαν παγκόσμιός τις καταβάθρα ἐν ᾗ συσσωρεύονται αἱ ῥυπαρότητες πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅμως ἡ δημοκρατία αὕτη οὐχὶ μόνον ἵσταται ἀλλὰ καὶ ὀνημέραι κραταιοῦται.

Τὸ μυστήριον δι' οὗ τὸ πολιτικὸν τοῦτο θαῦμα ἐξηγεῖται εἶναι ἡ διάδοσις τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἐλευθέρα κυκλοφορία τοῦ Θείου λόγου, ἅτινα ἐμποιοῦσι βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας τῶν πολιτῶν ἐξ αὐτῆς τῆς παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας. Ναὶ αἱ ἀρχαὶ αἵτινες σήμερον κατὰ τοσοῦτον περιφρονοῦνται παρ' ἡμῖν εἶναι ἡ δύναμις ἥτις συνενοῖ ἅπαντα τὰ στοιχεῖα καὶ αὐτὰ τὰ ἀντιθέτως διακείμενα εἰς μίαν ἠθικὴν καὶ σωτήριον πολιτικὴν δύναμιν. Οὐ μόνον αἱ ἄνδρες ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες θεωροῦσαι ὡς χριστιανικὸν ἔργον τὴν ἐθνικὴν προαγωγὴν, ἀσχολοῦνται πρὸς μόρφωσιν τῶν ἐξωτερικῶν στοιχείων διδίδουσαι μεταξὺ αὐτῶν τὰς ἰδίας πεποιθήσεις καὶ ἀρχάς. Τοῦτο ὅμως κατορθοῦσι διὰ πολλῶν κόπων καὶ μεγάλων θυσιῶν. Ἐπίσημοι κυρίαὶ καὶ κύριοι διὰ τῆς συστάσεως σχολείων κυριακῶν καὶ καθημερινῶν ὡς καὶ σχολείων ἐργασίας διὰ τοὺς ἀπόρους παιδας ἀφοπτεῖται τῶν φύλων προλαμβάνουσι πολλὰ καὶ μεγάλα κακά. Τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀμοιβῆς, διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀναπτύξεως μεταβάλλουσιν εἰς χρηστοὺς πολίτας. Ἐν ἐκάστη φυλακῇ ὑπάρχει ἐργαστάσιον, σχολεῖον, ἐκκλησίαι καὶ βιβλιοθήκη πρὸς μόρφωσιν τῶν ἐν αὐταῖς κρατούμενων. Τὰ ἠθικὰ μέσα ὑποστηρίζονται οὐχὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλ' ὑπὸ τῶν

πολιτῶν. Ἐκαστος πολίτης αἰσθάνεται ὅτι ἡ συντήρησις τοῦ πολιτεύματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ἀλλὰ ὅπως τοῦτο γένηται ἀπαιτεῖται θρησκευτικὸν σέβας πρὸς τὸν Νόμον, ὅπερ εἶναι καρπὸς τοῦ πρὸς τὸν Ὑψίστον σεβασμοῦ τῶν ἀνθρώπων.

Παρ' ἡμῖν ὅμως καὶ αὗται αἱ συνταγματικαὶ θεωρίαι δὲν λειτουργοῦσιν ὑπὲρ ταῦ ἐν γένει ἀγαθοῦ τῆς Πολιτείας διότι τὸ πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὸν Θεὸν σέβας δὲν ὑπάρχει. Οὐδέποτε ἡ διδασκαλία τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἦν τόσον ἀναγκαία ὅσον σήμερον, ναί, ὅσον αὐτὴν ταύτην τὴν Κυριακὴν καθ' ἣν ὁ πολίτης ἐξασκεῖ τὸ ἱερώτερον τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ πολίτης νὰ σεβασθῇ τὴν ψῆφον ὅστις δὲν σέβεται ἑαυτὸν οὐδὲ τὸν Θεόν. Ζητοῦμεν ἀρχὰς πολιτικὰς, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἄνευ ἀρχῶν θρησκευτικῶν, ἄνευ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, ἄνευ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς ἐκεῖνα καὶ μόνον τὰ ἔθνη εἶναι ὁ νόμος σεβαστὸς ὅπου ἡ Ἁγία Γραφή κυκλοφορεῖ ἐλευθέρως καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Εὐαγγελίου διδάσκονται εὐπρεπῶς, ἐνῶ ὅπου τὰ δύο ταῦτα παραμελοῦνται ἐπικρατεῖ ἡ παρανομία καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς παντὸς ἱεροῦ πράγματος.

Τῇ 20ῇ Σεπτεμβρίου.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΒΕΡΓ

Ὅταν ὁ μέγας τῆς Ἀγγλίας ἱεροκέρυξ D.L. Moody ῥωτήθη τί ἐχρειάζετο πρὸς διοργανισμὸν καὶ ὑποστήριξιν Ἑταιρίας Νέων Χριστιανῶν, ἀπήντησεν «Εἰς ζωντανὸς ἄνθρωπος». Τοῦτο δίδει ἐπιτυχίαν ἐν πάσῃ ἐπιχειρήσει. Τὸ σύνθημα τοῦ Ἰωάννου Βέσλεϋ ἦτο : «Πάντοτε εἰς αὐτὸ ἐργάζεσθε», τῷ ἀποτέλεσμα δὲ τούτου δηλοῖ ἡ θαυμασία αὐξήσις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μεθοδιστῶν. Οὕτω δὲ ὁ κ. Βέργ, καταλιπὼν ἑντιμὸν θέσιν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν πλούτου, ἐποίησε νέον κό-

σμον διὰ τὰ ζῶα διὰ τῆς ἀφοσιώσεως αὐτοῦ εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἔργον.

Ἐγεννήθη οὗτος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκ Γερμανῶν προγόνων. Ὁ πατὴρ του ἦτο πλούσιος ναυπηγός, ὅστις τοσοῦτον ἀπεστρέφετο νὰ ἦναι ὀφειλέτης, ὥστε, κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του, δὲν ἠδύνατο νὰ ἡσυχάσῃ ἐὰν μὴ ὁ υἱὸς του ἡναγκάζετο νὰ ἐκδώσῃ συναλλαγματικὴν εἰς πληρωμὴν τῶν ἰατρῶν διὰ τὰς τελευταίας ὑπηρεσίας των. Ὁ Ἑρρίκος Βέργ λέγει ὅτι ὅ,τι δὴποτε καλὸν εἶχεν ἐν αὐτῷ ὤφειλεν εἰς τὴν μητέρα του, ἥτις ἦτον ἀξιάγαστος γυνὴ καὶ πιστὴ χριστιανή. Διῆλθε δώδεκα ἔτη ἐκτὸς τῆς πατρίδος του ταξιδεύων ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀσίᾳ. Ἐξηκολούθει τὴν σπουδὴν τῆς φιλολογίας καὶ ἐν προβεβηκυῖα ἡλικίᾳ, γράφων διαφόρους τόμους εἰς πεζὸν καὶ ποιητικὸν λόγον.

Ὅτε διορίσθη Γραμματεὺς τῆς ἐν Πετρούπολει Πρεσβείας τὸ 1862, κατ' ἀρχὰς ἤρξατο νὰ λαμβάνῃ μέρος ὑπὲρ τῶν ἀφῶνων ζώων. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του παρεκίνησεν ἐβδομήκοντα κορυφαίους ἀνδρας τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐν οἷς καὶ τὸν Ὁράτιον Γρήλυ, μέγαν πολυτετὴν καὶ ἀρχισυντάκτην τοῦ Βήματος τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸν Ἰωάννην Ἀστὼρ, Α. Στιούαρτ, βαθυπλότους νὰ σχηματίσωσιν ἑταιρίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ζώων ἐκ τῆς σκληρότητος. Ὁ κ. Βέργ ἐπέτυχε τὴν ψήφισιν νόμων ἐν Ἀλδανίᾳ, τῇ πρωτεύουσῃ τῆς πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ ἀμέσως ἐξῆλθεν εἰς τὰς ὁδοὺς ὅπως ἴδῃ τοὺς ἐφαρμοζομένους. Τὸ πρῶτον συμβῆν τὸ ὅποιον ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν του ἦτο ἀχρεῖος τις ἀμαξήλατης ὁ ὅποιος ἐκτύπα τὸν ἵππον του διὰ τῆς ῥάβδου τῆς μαστίγος, ὅστις, ἐπειδὴ τῷ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὤρμησε νὰ κτυπήσῃ τὸν κ. Βέργ. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν συνέλαβε ἄνθρωπον, ὅστις ἔφερε φορτίον προβάτων μὲ τὰς κεφαλὰς κρεμαμένας ἔξω τοῦ ἀμαξίου, ὀλίγον δὲ βραδύτερον τὸν πλοίαρχον καὶ ὁλόκληρον τὸ πλήρωμα πλοίου τινος, ὅπερ ἔφερε φορτίον ζωσῶν χελωνῶν ἀνεστραμμένων ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των.

Ὁ κ. Βέργ ἐνεπαίζετο ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐγελάτο εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' ἔδωκε τὰ χρήματα αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὡς καὶ τὸν ἴδιον ἑαυτὸν του, καὶ τοι ἡ σύζυγός του πολλὰκις τὸν ἐφώναζε ὅτ' ἀκακὰ διὰ τὰ ἀπαντῶμενα ἐμπόδια. Ποτιστήρια ἀνηγέρθησαν διὰ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς κύνας καὶ ἔμποροι ἐφυλακίσθησαν διότι ἀνεμίγνυνον μαρμαρίνον κόνιν εἰς τὴν τροφὴν τῶν ἵππων.

Ὅτε ποτὲ δυστυχὴς ἵππος ἔπεσεν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐπρόκειτο νὰ φονευθῇ, ὁ κ. Βέργ ἔφερε χόρτον, κριθὴν καὶ ὕδωρ διὰ τὸ λιμῶντον ζῶον, τὸ ὅποιον μετ' ὀλίγας ὥρας ἠδυνήθη νὰ βαδίσῃ. Ἀνεχαίτισε πλείστας συμπλοκάς σκύλων, τοὺς ὁποίους ἐνεθάρρυνον χαμερπεῖς καὶ κακότεροισι ἄνθρωποι, καὶ ἐφυλάκισε τοὺς φύλακας σταύλων οἵτινες ἔτρεφον τὰς ἀγελάδας των ἐκ σίτου ὅστις εἶχε χρησιμεύσει πρὸς κατασκευὴν ζυθοῦ. Οἱ ζυθοποιοὶ ἤξιουν ὅτι ἦτον ὑγιεινὸν καὶ εὐχυνότερον τοῦ χόρτου. Αἱ ἀγελάδες ταχέως ἡσθένησαν,

καὶ οἱ παῖδες οἵτινες ἔπιον τὸ ἡσθενημένον γάλα ἀπέθανον. Εἶναι σφοδρὸς ἐναντίον εἰς τὴν θήραν τῆς ἀλώπεκος, ὡς πάντες οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι. Διασκέδασιν συνισταμένην εἰς τὸ νὰ βλέπῃ τις ὄντα φονευόμενα εἶναι πολὺ ταπεινὴ, καὶ ἐλπίζεται ταχέως νὰ παύσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἦδη ὀργανώσεις κατὰ τῆς κατὰ τῶν ζώων σκληρότητος ἐσχηματίσθησαν εἰς τριάκοντα τρεῖς Πολιτείας διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Βέργ. Ἐν τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸ ἀπελθὼν ἔτος 1000 πρόσωπα κατεδιώχθησαν διὰ σκληρότητα καὶ 2000 περιπτώσεις διωρθώθησαν χωρὶς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ὁ κ. Λουδοβίκος Βονάρδ, Γάλλος ὅστις μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν πτωχὸς, ἔδωκεν εἰς τὴν ἑταιρίαν τὴν περιουσίαν του ἐξ 120,000 δολλάρων καὶ ἕτεροι ἔδωκαν γενναίας εἰσφοράς. Ὁ κ. Βέργ ἔπραξε θαυμάσιον ἔργον λαλήτας ἐνώπιον σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ ὁδηγῶν πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἀμερικῆς ὅπως ὦσι μαλακώτεροι καὶ εὐγενέστεροι εἰς τὰ ἄφωνα ζῶα. Πᾶς δὲ κακῶς μεταχειριζόμενος τὰ ζῶα εἶναι πολὺ κακὸν θεμέλιον εὐγενοῦς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ΕΝ ΚΑΒΟΥΛ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ἡ Βαλὰ Χισσάρ, ἡ ἀκρόπολις τοῦ Καβούλ, ἐν ᾗ τὸ ἀπαίσιον δράμα τῆς 3ῆς Σεπτεμβρίου (ν.) ἐτελέσθη, οὗ δῶμα ἐγένετο ὁ ταγματάρχης Καθανιάρη, πρεσβευτῆς τῆς Ἀγγλίας, κεῖται εἰς τὴν μεσημβρινοανατολικὴν γωνίαν τῆς πόλεως. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου αὐτῆς εἰσὶ τὰ ἀνάκτορα καὶ τὰ οἰκήματα ἐνθα διέτριβεν ἡ ἀγγλικὴ πρεσβεΐα, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ πρεσβευτοῦ, τοῦ γραμματέως, τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ διοικοῦντος ἰθαγενῶν ἀπόσπασμα ἐξ 60 στρατιωτῶν Ἀγγλοῦ λοχαγοῦ. Ἐκ τῶν δύο οἰκιῶν τῆς πρεσβεΐας ἡ μία εἶναι διώροφος καὶ ἡ δευτέρα τετραώροφος. Ἐν ταύτῃ τὴν πρωτὰν τῆς 3ῆς Σεπτεμβρίου ἦσαν συνηγμένοι ὁ πρεσβευτής, σὺν Λουδοβίκῳ Καθανιάρῃ, ὁ βοηθὸς αὐτοῦ κ. Τζένικινς, ὁ λοχαγὸς Χάμιλτον, καὶ περὶ τοὺς 65 Σεπούς. Τὴν πρωτὰν τῆς 3ῆς διάφορα τάγματα συνήχθησαν εἰς τὸ Βάλα Χισσάρ ζητοῦντα τὸν μισθὸν αὐτῶν. Ὁ Ἐμίρη καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ φαίνονται ὅτι ἐπροσπάθησαν νὰ τοὺς καθυσυχάσωσιν, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν πρὸς τοῦτο ἦσαν ἀνωφελεῖς. Οἱ στρατιῶται βλέποντες ὅτι δὲν ἐδίδετο ἡ πληρωμὴ, ἐπανέστησαν, ἐλιθοβόλησαν τοὺς ἀξιωματικούς αὐτῶν καὶ προσέβαλον τὸ Πρεσβεῖον, κατόπιν τῆς κραυγῆς ἐνὸς στρατιώτου εἰπόντος «ἄς φονεύσωμεν τὸν Πρέσβυν καὶ ἔπειτα τὸν Ἐμίρη». Τότε ἀμέσως τὴν 8ην π. μ. εἰσέβαλον εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πρεσβεΐου καὶ ἐλιθοβόλησάν τινὰς τῶν ὑπηρετῶν. Οἱ φρουροὶ ἤρχισαν πῦρ χωρὶς διαταγῆς ὅμως τῶν βρεττανῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἦσαν ἐντὸς τῆς οἰκίας. Οἱ ἀντάρται τότε ἔτρεξαν διὰ νὰ λάβωσιν ὅπλα καὶ ἐπέστρεψαν μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, κατὰ τὸ ὅποιον διάστημα οἱ Ἀγγλοὶ ἀξιωματικοὶ ἠδύνατο νὰ φύγωσιν. Ἐπανελη-